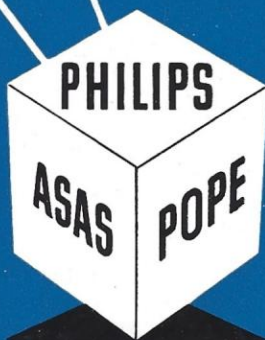

PAPESKEN

Personaleblad for

OKTOBER 1950 • 4. ÅRGANG • NR. 10

PERSONALE

Ansættelser:

PHILIPS:

1. okt. 1950 fru Annie Norma Nielsen, til Hollerith.
1. okt. 1950 frk. Ellis Nielsen, til modtager afd.

ASAS:

1. novbr. 1950 ingeniør Sv. Å. Højer Andersen, mont. belysning.

POPE:

2. okt. 1950 fru B. Hoffmann Mehlsen.
2. okt. 1950 frk. Inge Fagerberg.
15. sept. 1950 H. Hannibald.

FINAX:

16. sept. 1950 frk. Henni Sørvin.

Fratrædelser:

30. sept. 1950 chauffør Axel Larsen.
14. okt. 1950 fru E. Martiny Poulsen, lampe afd.
9. novbr. 1950 Kaj W. Hansen, lampe afd. gr. militærtjeneste.
9. novbr. 1950 Tonny Båth, lagerkontoret gr. militærtjeneste.
31. decbr. 1950 Jørgen Parning, modtager afd.

ASAS:

30. sept. 1950 chauffør E. O. Andersson.
31. okt. 1950 B. Noltensmeier, neon tegnestue.

FINAX:

31. decbr. 1950 fru Edith Ulk

Omflytning:

1. okt. 1950 Vagn E. Møller, fra Repax til Aalborg lager.
1. okt. 1950 Eugen Frøde, fra Aalborg lager til L.K.
1. okt. 1950 frk. Bodil Thomsen fra Finax til lampe afd.
1. novbr. 1950 Henning Thorbjørnsen, fra Finax til telecommunication.
1. novbr. 1950 fru Annie Nielsen, fra L.K. til lampe afd.

10 års jubilæum:

1. novbr. 1950 repræsentant Aage Jensen, ASAS.

Bryllup:

28. okt. 1950 har ingeniør Kurt Fr. Nielsen, ASAS, indgået ægteskab med frk. Tove Annelise Jørgensen.

TAK

Tak for udvist opmærksomhed i anledning af mit 25-års jubilæum.

H. K. Hallev.

PHILIGRAN

Den 1. oktober var det 10 år siden, Kay Andersen, POPE, begyndte i koncernen. Jubilaren ønskede at fejre dagen i stilhed, men der mødte så mange gratulanter op, at vi næppe begår nogen indiskretion ved her at bringe en forsinket, men derfor ikke mindre velment lykønskning.

★

Vi gentager herved den allerede flere gange gentagne opfordring til eventuelle interesserede i fabriksbesøg om at henvende sig til personalesekretær Jørgen Holm, lokal 307.

★

Det er sagt så tit. Og det har været pakket ind på alle mulige måder. Men det kniber stadigvæk lidt. Og derfor siges det nu igen. Vil De tjene Deres egne interesser, så mød til tiden om morgenen.

Trang, vi alle har følt!

Det er med sorg i hjertet, jeg læser, at en gammel mand er blevet dømt sindssyg, fordi han med en økse vilde ødelegge et radioapparat

Har vi da ikke alle følt denne trang, og hvad har det hjulpet, at vi i stedet for at følge den er blevet skiftevis røde og koldsvedte af raseri, har skåret tænder og til sidst er bristet i krampegråd?

Forbandet være alle storsupere under alle himmelstrøg og fred være med deres martyrer!

Læserbrev i dagspressen.

Bli' vi dog aldrig færdige

Dette er et spørgsmål, man gang på gang hører, når een og anden — forståeligt nok — er blevet led og ked af at se og høre håndværkere i „Industrigården“. Jo, færdige i den forstand, at vi kan betragte „Industrigården“ som et færdigbygget hus, skulle vi kunne nå til med dette års udgang. Men deri ligger absolut ingen garanti for, at vi dermed sværger på, at der ikke skal bygges om herude. For det skal der nemlig. Og det kan heller ikke undgås. En virksomhed, der som vor gennemgår en kolossal kommerciel udvikling, vil altid være nødsaget til at foretage lokale mæssige udvidelser og ændringer i overensstemmelse med de organisatoriske forandringer.

For halvandet år siden flyttede vi ind i en ejendom, der kun var halvt færdig. Det har naturligvis betydet store gener for vort daglige arbejde og stillet store krav til vor tålmodighed, at huset bogstavelig talt er blevet fuldendt over hovedet på os. Men vi må trøste os med, at et hus *aldrig* bliver færdigt, førend beboerne er flyttet ind. Havde der teoretisk været mulighed for, at vi kunne have ventet med at tage lokalerne i besiddelse til nu, så ville „Industrigården“ ikke have set ret meget anderledes ud end i sommeren 1949. Det er ganske i overensstemmelse med almindelig håndværkerpsykologi, som de fleste, der engang er flyttet ind i en ny ejendom, har stiftet bekendtskab med.

Men når vi er kommet over bitterheden, må vi glæde os over resultatet. Vi har stort set fået *god plads* allesammen. Vi har fået nydelige interiører alle vegne, og de tekniske indretninger som lyd isolation, person-søgeranlæg, rørpост o.s.v. er af umådelig stor værdi. Nu mangler vi egentlig blot at lægge sidste hånd på udsmykningen. Vi skal have afløst den midlertidige limfarvning af

væggene med tapetsering eller oliemaling. Skiltningen, hvoraf de smukke neon-skilte i gården allerede er i brug, skal afsluttes med dekorative og praktiske skilte i porte og opgange. Og endelig kan nævnes, at hallen i PHILIPS' hovedindgang vil blive udsmykket med en vægdekoration, der udføres af billedhuggeren O. Stær-Nielsen samt et „springvand“ i neon, som utvivlsomt vil blive af både elegant og særpræget virkning.

Fremtiden? Vi kan allerede i dag se, at vi på grund af vore virksomheders stadige udvikling vil få brug for yderligere ca. 1000 m² etageareal indenfor den nærmeste fremtid. Men vor overtagelse af „Industrigården“ for nylig har givet os mulighed for at løse problemet uden at skulle flytte visse grene af virksomheden andre steder i byen. „Industrigården“ er jo en stor ejendom — den er med sine næsten 19.000 etagemeter Københavns (og vel også Danmarks) største industri-kompleks — så selvom mulighederne for at skaffe „Industrigården“s „fremmede“ lejere andre egnede lokaler synes noget begrænsede, kan vi dog se fremtiden med henblik på udvidelser roligt i møde.

A. Echart.

Kigsuppe med Globoller

Den forsøgssender (til fjernsyn), der indtil videre anvendes, rækker ikke udenfor Hovedstadens nærmeste omegn, kun til Glostrup, der således virkelig kommer til at svare til sit navn.

(Ringsted Folketidende).

Kortfattet referat af SAMRÅDSMØDE

d. 29. september 1950

★

Til stede var: Direktør N. B. Sommerfeldt, direktør Max Poulsen, direktør P. Selvig, personalesekretær Jørgen Holm, direktør Svend A. Chr. Pedersen, direktør B. Westerhuis, direktør Svend Rasmussen, afd.-chef Herm. Kristiansen, disponent B. Matthissen, overass. Kay Andersen, overass. Svend Aage Damsbo, lønningsbogholder A. Nilsson og mester Kaj Sørensen.

Pkt. 1. Ferieordning. Direktionen

Det på samrådsmøde den 3. maj 1950 stillede forslag: „at alle medarbejdere — uanset hvilken stilling de indtager inden for concernen — ved en alder af — for kvindelige medarbejdere 50 år og for mandlige medarbejdere 55 år — forudsat en anciennitet på 20 år — opnår 4 ugers ferie, ligesom alle medarbejdere efter 25 års anciennitet — uanset alder — automatisk opnår 4 ugers ferie“ blev vedtaget.

Pkt. 2. Bedriftsværn. Direktionen

Med hensyn til bedriftsværn gav direktionen meddelelse om, at man havde indledet forhandlinger med de kompetente myndigheder om, hvilke foranstaltninger, der skal træffes, specielt for „Industrigården“, der er en ny virksomhed, og som følge deraf ikke tidligere har haft nogen form for bedriftsværns-organisation. Da PAP ikke havde noget specielt forslag til den leder og hans stedfortræder, som myndighederne forlanger skal udpeges, vil direktionen snarest søge at finde en løsning på dette spørgsmål.

Pkt. 3. Interessekontor. H. Kristiansen

Hr. Kristiansen meddelte, at man havde nedsat et udvalg af medlemmer af PAP og PPF, nemlig hr. B. Matthissen og hr. Svend Aa. Pedersen fra PAP og fru Matthiesen, hr. Carl Fr. Schmidt og ingeniør Otzen fra PPF. Dette udvalg arbejdede med et forslag til oprettelse af et interessekontor. Direktionen meddelte, at man ikke havde noget imod, at man fortsatte undersøgelserne

og fremkom med et vel gennemtænkt, detailleret forslag, der så kunne optages til en drøftelse, men man kunne på nuværende tidspunkt ikke ubetinget love, at man ville akceptere en sådan løsning.

Pkt. 4. Eventuelt.

Hr. Kristiansen forespurgte, om der fra trafik-udvalgets side kunne gøres mere endnu for at forbedre transportforholdene, navnlig om eftermiddagen herfra og ind til byen. Det blev oplyst, at der i så henseende må siges at være gjort, hvad der kan gøres. Sporvejene kan ikke øge kørslen mere, og anlæg af nye linier er foreløbig udskudt ca. 5—10 år.

Mødet hævet.

KENDER DE DET - ?

I disse dyrtider er det vel tilgiveligt, at en husmor løber tør for penge midt i måneden.

Det gjorde fru Hansen i alt fald, og da ingen anden udvej syntes mulig, besluttede hun at låne i lille Oles sparegris.

Hun fiskede længe i revnen i ryggen. Mønt var der ganske givet ikke i den, men der var en seddel. Med noget besvær fik fru Hansen den omsider halet op.

Ak, det var ingen pengeseddel. Det var kun et stykke fra en almindelig notesblok, og med blyant var der skrevet med hr. Hansens karakteristiske klo:

Skylder Ole fem kroner.

Farmand.

Hvad med

AFD. "DIREKTION"

på fabriken?

Tænk, at være direktør! Det må nu alligevel være en rar stilling! En god gage har man og en masse folk under sig til at udføre arbejdet!

Synspunktet er vel ikke ualmindeligt, og svaret er såmænd også ganske nærliggende: „De skulle bare selv prøve det!“ — De fleste ville nok betakke sig efter kort tids forløb, når de opdagede, at direktørjobbet foruden den belastning, der følger af at have ansvaret for mange andres arbejde, ofte medfører 15—16 timers personligt arbejde i døgnet; det med 8 timer om dagen er i hvert fald blot en skøn drøm.

Hvad laver en direktør da egentlig? Eller, som nogle så elegant udtrykker sig, hvordan får han slået tiden ihjel?

Denne lille artikel skulle fortælle lidt om, hvad der foregår på fabriken i den afdeling, der hedder „Direktionen“ — så lad os undersøge, hvad fabrikens leder, direktør Pedersen, beskæftiger sig med. Han er ikke så svær at få i tale, for han har nemlig den for ledere så nyttige, men desværre alt for sjældne egenskab at kunne lade som

Direktør Sv. A. Chr. Pedersen i sit spartansk udstyrede kontor.

om han har god tid, selv om han har travlt. Alt for mange gør det modsatte!

I første instans er direktør Pedersens opgave naturligvis at få fabrikens produktionsapparat til at køre så godt og effektivt som muligt ved at koordinere afdelingernes

arbejde og tilvejebringe det samvirke, som danner basis for resultaterne.

På regelmæssige produktionsmøder gennemgår direktøren produktionssituationen med afdelingslederne, således at problemerne trækkes frem i dagens lys. En gang om ugen drøftes på de såkaldte mandagsmøder fabrikens og koncernens almene anliggender med „de højere dyr“ (for at bruge direktør Pedersens egen bramfri udtryksform). Dette er blot et par af de vigtigste møder; der er mange andre, der skal findes tid til, f. eks.: proco møder, møder om igangsætning af nye produktioner, samarbejdsudvalgsmøder, samrådsmøder, direktionsmøder, C.L.-møder, idékasse-møder o.s.v.

Direktørens mappe —!

Derudover må direktøren daglig konferere med så den ene, så den anden i administrationen, fabriken eller laboratoriet — han må tage sig af fabrikens forskellige hollandske kontaktmænd, når de kommer på besøg og regelmæssigt selv rejse til Holland — alt for at holde virksomheden i gang og holde den levende.

Yderligere er der naturligvis et stort og vigtigt arbejde dels med tilrettelæggelsen af de store linier i planlægningen, i personalepolitikken, m.h.t. pladsforholdene o.s.v., og dels med selv at holde sig orienteret om den tekniske udvikling på alle områder. Til slut er der en ikke ringe korrespondance, som direktør Pedersen selv må tage sig af;

på hvilket tidspunkt af døgnet dette sker er et endnu uudforsket spørgsmål — men vi på fabriken ved i hvert fald, at direktørens mappe er stoppet til bristepunktet med papirer hver aften, når han tager hjem.

Til hjælp i det rent direktionmæssige arbejde har direktør Pedersen sin sekretær, frk. E. Voss-Møller, og en personlig assistent, civilingeniør Bjørn Westh (som PAP-æskens lumskelig og under venskabs maske har lokket til at skrive disse linier).

Frk. Voss-Møller i færd med fortroligt arbejde.

Frk. Voss-Møller udfører alt direktionens fortrolige arbejde og tager sig især af personale spørgsmål, ansættelseskontrakter, gageregnskab, personalestatistik o.s.v. Hun udbetaler os vor gage og virker iøvrigt som „skriftemoder“ for visse funktionærer. Desuden tager hun sig af al ind- og udgående post samt af direktionens korrespondance, cirkulærer m. m. Dette sidste medfører ofte et stort arbejde med at oversætte direktør Pedersens blyantskladder til moderne retskrivning med små bogstaver og holle-aa'er.

Fra sin plads i sekretariatet dirigerer frk. Voss-Møller også den interne postgang, i hvilken forbindelse piccolo-spørgsmålet er hende en stadig hovedpine; lidt for ofte har hun fornøjelsen at skulle instruere en ny piccolo.

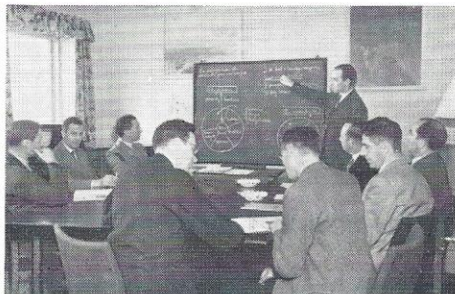
Ingeniør Westh, der er let kendelig på sin evindelige paraply, har til opgave at aflaste direktør Pedersen og er nærmest at betragte som direktionens alt-mulig-mand. Hans vigtigste opgaver er dels projektering og ledelse af større byggearbejder (hvorhos

Paraplyen og ing. Westh ankommer til fabriken kl. 8.24¹⁰.

det påhviler ham at skændes med bygge-myndighederne), og dels at tage sig af arbejdsledernes uddannelse efter de moderne T.I.A.-retningslinier. Fabriken har jo allerede for 2 år siden påbegyndt den interne arbejdslederuddannelse, som arbejdslederne netop i den sidste tid selv har slået til lyd for gennem dagspressen.

Derudover har ingeniør Westh en masse forskellige småherv, som det vil føre for vidt at opremse her, men hvoraf det mest forbandede er at tage sig af alle fabriksbesøgene. „Kommerciel afdeling“ ønsker mange fabriksbesøg, og lampefabriken vil helst ikke have besøg — så kan De selv

Alle fabrikenes arbejdsledere kommer »på kursus« hos ing. Westh; her er en gruppe af »de højeste dyr«.

Fru Fenger ved omstillingsbordet.

gætte, hvem der er lusen mellem disse to negle.

Endelig må det bemærkes, at vi på fabriken har anset telefonbetjeningen for så vigtig, at vor hårdt prøvede telefondame, fru Fenger, er lagt ind under direktionsområdet. Hun er samtidig receptionsdamme, maskinskrivningsbureau og programsekretær for vore interne udsendelser af musik til arbejdet. Desuden tager hun sig af tidskriftcirkulationen.

Til slut en personlig bemærkning fra forfatteren: jeg har gjort mit bedste og håber nu, at manuskriptet når frem, inden det er for sent — da jeg i eftermiddags af PAP-æskens redaktion blev anmodet om at skrive denne lille artikel, fik jeg samtidig besked på, at sidste indleveringsfrist var — i formiddags.

Bjorn Westh.

DAGENS SMIL

Min lille søn, der er fem år, var med sin børnehaven inde på strøget, for at se Churchild på hans triumftog gennem byen.

Da jeg efter begivenheden hentede ham, spurgte jeg, om han så fik set den „store mand“. Han nikkede ivrigt, idet han med fingrene viste V-tegnet og sagde så: „Hvorfor gjorde han sådan, mor?“ „Ja, hvad tror du, det betød?“ svarede jeg. Han sønkede stemmen og hviskede i mit øre: „Han skulle vist i gården!! Var der slet ikke nogen på hele køreturen, der ville hjælpe ham??“

Efter denne episode kan jeg forstå, at V-tegnet kan have flere betydninger.

En mor.

MEDELELSER FRA

P. P. F

Meddelelse vedrørende driftsledelsen af telekommunikations- og apparatfabrik

I forbindelse med de store opgaver, der forestår ved starten af den nye telekommunikations-fabrikation, er der med N. V. PHILIPS *Gloeilampenfabrieken* i Eindhoven og N. V. PHILIPS *Telecommunicatie Industrie* i Hilversum truffet aftale om, at driftsledelsen af denne afdeling overdrages hr. v. Wijk, der indtil videre helt vil koncentrere sig om opbygningen og ledelsen af denne nye gren af vor virksomhed. Hr. v. Wijk, der for tiden opholder sig i Hilversum, vil overtage sin nye stilling i København omkring årsskriftet.

Gennem forhandling med N. V. PHILIPS *Gloeilampenfabrieken* i Eindhoven er der i denne anledning endvidere truffet aftale om, at driftsledelsen af apparatfabriken fremdeles vil blive forestået af ingeniør *Schaafsma*, idet der er opnået enighed om en forlængelse af ingeniør *Schaafsma's* ophold i Danmark med ca. 1 år.

★

Ang. telekommunikations-afd. m. v.

Opbygningen af de organisatoriske rammer omkring den nye afdeling vil ske trinvis, efterhånden som behovet for de forskellige funktioner indtræder.

Pr. 1. september er ingeniør *Holger Hansen* overført til telekommunikations-afdelingen og vil ved sin hjemkomst fra Hilversum, hvor han for tiden gennemgår en specialuddannelse, blive tildelt en opgave indenfor selve fabriksområdet.

Pr. 20. september frigøres hr. *O. Christoffersen* fra sine opgaver i apparatlaboratoriet for at overtage ledelsen af den nye afdelings planlægning- og produktionskontor.

Ligeledes pr. 20. september overføres ingeniør *B. Nyholm* til den nye afdeling for at forestå konstruktionsafdeling, tegnestue og tegnearkiv.

Som følge af disse dispositioner overtages fra 20. september hr. *O. Christoffersen's* funktioner i apparatlaboratoriet af hr. *Fr. Dahlberg*.

BREV TIL EN CHEF!

✦
fra sekretæren
✦

I mange pigebørns liv er der en „han“, som spiller en stor rolle. Det er ikke den eneste ene, der får hjertet til at banke og knæene til at blive til gelé. Det er en helt anden mand, som de tilbringer syv—otte timer sammen med hver eneste dag. Det er deres chef.

Chefer kan være slemme. Men de kan også være vældig rare. En sekretær, som skæbne har været så venlig at anbringe hos en af den sidste slags, har skrevet et brev til ham. Hun sendte det bare ikke, men heldigvis blev det reddet fra fortabelse og kan nu nå ud til en hel mængde rare chefer — og til nogle af de slemme også.

Kære chef!

Hvor har jeg meget at takke Dem for.

De gjorde det let for mig at glide ind i virksomheden her, fordi De tog Dem tid til at forklare mig, hvad De ønskede, jeg skulle gøre for Dem, og De gjorde arbejdet morsomt ved — i modsætning til så mange andre chefer, der svæver i meget højere luftlag end deres sekretær — at sludre med mig om de daglige problemer, så jeg fik dannet mig et billede af, hvad det hele drejede sig om.

Når jeg begår fejl, se De aldrig ud, som om jorden skulle gå under af den grund. Naturligvis retter De mig, men De gør det altid roligt og høfligt, og mens vi er alene, så jeg ikke føler mig flov, fordi andre hører på det. Og aldrig skal jeg glemme Dem, at De den allerførste dag, hvor jeg ikke kunne læse mit eget stenogram og derfor

skrev noget sludder, sagde: „Jeg må have vrøvlet her.“ De vidste godt, at det var mig, der havde „vrøvlet“, men De hjalp mig i min begynderforvirring i stedet for at blive irriteret.

De har altid behandlet mig med nøjagtig den blanding af venlighed og forretningsmæssig høflighed, som gør det nemt at arbejde sammen i timevis, og så har De en mængde dejlige vaner, som letter tilværelsen for mig. Den bedste er, at De dikterer breve midt på dagen og ikke fem minutter før, jeg skal gå, og at De altid ved, hvad De vil have skrevet, så min tid ikke spildes med lange overvejelser og grublerier. De har også gjort det til en vane at sige til mig, når De går, hvor jeg i nødsfald kan få fat på Dem, og hvornår De kommer tilbage. Jeg behøver aldrig at ringe og søge i øst og vest efter Dem og kan altid give kunderne klar besked med det samme.

Og sidst, men ikke mindst, så gør De mig så stolt og glad, fordi De oftere og oftere siger „vi har klaret det“ i stedet for „jeg har . . .“. De giver mig lidt af æren, giver mig en følelse af betydningsfuldhed, som hjælper til at bære den kedsomhed, der uundgåeligt kan forekomme i kontorarbejde — en følelse af at „høre til“, som jeg slet ikke er så sikker på, jeg ville bytte med frihed til at ligge længe om morgenen og gå ture i solskinet, så fristende det ellers i denne tid kan forekomme.

Deres sekretær.

(Fra POLITIKENS MAGASIN.)

BREV TIL SEKRETÆREN!

✦
fra en chef
✦

Sekretærens brev, som ikke blev sendt til chefen, har faaet en chef til at gribe pennen. Han skriver, at chefers velbefindende så sandelig også er en god del afhængig af deres kvindelige arbejdsfælle, og har sat dette brev sammen til den ideelle sekretær:

Kære sekretær!

Siden De kom, er livet gradvis blevet lysere for mig. Selv om jeg ærgrer mig om morgenen, fordi jeg ikke kan gå til tennis i stedet for at tage på kontoret, er ærgrelsen som blæst væk, når jeg standser foran Deres skrivebord, ser Deres strålende, kammeratlige smil og hører Dem sige „god morgen“, som om De virkelig er glad for at se mig. Så mange andre sekretærer møder deres chef med øjne, som tydeligere end ord siger: „Nu kommer han, så er freden forbi“.

De gør mig så glad, fordi De ser ud, som om De kan lide Deres arbejde. Når jeg pålægger Dem en opgave, som måske endda er stor og krævende, ser De på mig med øjne, der er så glade og ivrige, at jeg sidder tilbage med en helt fjollet, men behagelig fornemmelse af ligefrem at have tildelt Dem en udmærkelse.

Måske var det det, der gjorde, at jeg syntes om Dem lige med det samme. Deres dygtighed var det i alt fald ikke. De var ikke nær så god en stenograf som min tidligere sekretær, og De kludrede fælt i det den første måneds tid. Nu gør De det ikke mere. De har gjort Dem den ulejlighed at lægge mærke til, hvad jeg har brug for Dem til, og så har De sørget for at blive

perfekt på de områder. De har — kort sagt — taget hensyn til mig.

Det gør De for resten hver eneste dag. Alene det, at De aldrig afbryder mig i noget, men står roligt og venter, til jeg har læst et afsnit til ende eller talt en kolonne sammen, før De siger, hvad De har at sige. Jeg mindes også telefonopringninger om møder, jeg havde glemt, men som De huskede, og især mindes jeg en dag, hvor jeg — uden at De vidste det — kom til at høre Dem sige i telefonen: „Skylden ligger sikkert hos mig. Jeg må have kludret i det. De må meget undskylde.“ Skylden lå nemlig slet ikke hos Dem. Det var mig, der havde fejlen. Men De tog den på Dem med fuldt overlæg, fordi den hvilede lettere på Deres spinkle skuldre. Ingen ville gøre Dem ansvarlig i samme grad som mig, forklarede De mig senere. Det var fint gjort af Dem.

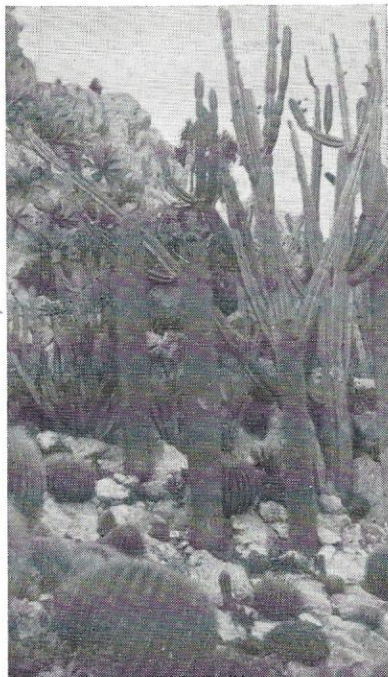
Jeg kan lide Dem for den blanding af loyalitet, høflighed og takt, De består af, og så — egoistisk som jeg er — fordi De gør tilværelsen lettere for mig ved at klare så mange som muligt af mine problemer på egen hånd. Om De er køn, aner jeg ikke, men De er altid velsoigneret ... og så er De sådan en sød og rar pige.

Deres chef.

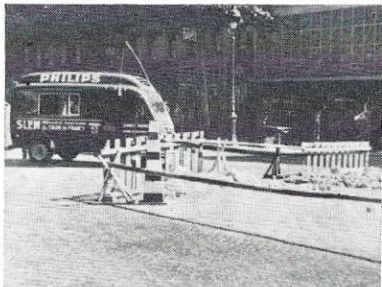
(Fra POLITIKENS MAGASIN.)

TRØSTPRÆMIEBILLEDERNE

fra fotokonkurrencen

Indsendt af
frk. Inger Jensen, Pope.

Indsendt af
Vagn Møller, Repax.

Indsendt af
dir. Sv. A. Chr. Pedersen, Fabriken.

7 MILLIONER FJERNSYNSAPPARATER *i U.S.A.*

Fjernsynet er rykket os nærmere ind på livet, og snart er det virkelighed også herhjemme. Af mange mødes fjernsynet med skepsis, men lad os se, hvor mange der har fjernsyn i Amerika. Der skal i juli være installeret 431.500 nye fjernsynsapparater, så man nu er oppe på, at næsten 7 millioner amerikanske hjem har fjernsyn. Den store stigning skyldes krigen i Korea. I en uge i august havde New Yorks fjernsynsstationer 51 Korea-programmer.

SALES PROMOTION

Af Knud Kanstrup, H. D.

Efter den lille enquete vi bragte i sidste nummer om fagudtryk og deres betydning har vi fået en hel del henvendelser fra læsere, der gerne vil vide lidt mere om Sales Promotion. — Vi er glade for den viste interesse og har formået en af koncernens eksperter på dette område, nemlig Knud Kanstrup fra PHILIPS reklameafdeling til at skrive en artikel om dette emne.

Sales Promotion — hvad er egentlig det? Man er jo begyndt at pusle lidt med begrebet i PHILIPS, og det er vel derfor PAPA-æskan har villet forsøge at få skrevet lidt om, hvad Sales Promotion er, — hvis det ellers er muligt. Det er nemlig ikke sikkert, det er det.

Se, Sales Promotion er selvfølgelig et slagord af amerikansk oprindelse. Direkte oversat: Salgets fremme. „Salgets fremme“ siger os nu ikke så meget, — eller måske netop meget, idet vi må formode, at det, vi alle går og pusler med til daglig til syvende og sidst har „salgets fremme“ som det endelige mål. Oversættelsen blev vi altså ikke klogere af, og stort klogere bli'r man ikke, når man har gennemlæst de mange amerikanske orakelbøger om Sales Promotion. Ophavsmændene derovre lader begrebet dække snart een ting, man kan gøre for at sælge mere, snart en anden ting.

Sandheden er nok den, at hele det selvstændige arbejdsområde, som Sales Promotion utvivlsomt udgør, endnu er så nyt og uudforsket, at det ligger og svømmer de mærkeligste steder i enhver større salgsorganisation. Nogle steder laver man noget, man kalder Sales Promotion, uden at det behøver at være det; andre steder laver man man Sales Promotion hver dag uden at ane det.

Lad os engang prøve at se på, hvad det er, der skal til, for at få folk til at købe en fabrikants vare:

For det første: Der må være en *salgsorganisation* med repræsentanter, forhandlere

o.s.v., der kan sørge for, at varen er dér, hvor publikum vil efterspørge den. (Det hænder, at varen mangler, når ellers alle de andre ting, der skal til for at sælge den, er i orden!)

For det andet: Varen må være sådan indrettet, at den svarer til publikums behov. Dette er *varetilpasning*. (Åltså tilpasning af varen til alene publikums — og ikke en direktørs — smag og ønsker!)

For det tredje: *Reklame* må fortælle folk, at varen er der, at den kan bruges til det og det, at man kan have den og den glæde af den. (Man får lov at beholde al skosværten selv, hvis man ikke fortæller folk, at man har den!)

Når disse 3 ting er i orden, skulle en vare altså kunne sælges. Ja — og dog! Der mangler jo alligevel noget!

Hvem skal f. eks. sørge for, at disse 3 ting bliver koordineret, — kommer til at samarbejde sådan, at når man har den rigtige vare, så er der også en salgsorganisation parat til at sælge den og en reklameafdeling, der har alt klar til at fortælle folk om den? — *Dette koordinationsarbejde er et Sales Promotion-arbejde!*

Hvem skal give repræsentanterne de rigtige salgsargumenter i arbejdet overfor forhandlere — lære repræsentanterne en bestemt „demonstrationsteknik“, give dem alle tekniske og andre oplysninger om varen, finde nye kunder og nye salgsmuligheder frem til dem, begejstre dem? — *At hjælpe repræsentanterne med at sælge — det er et Sales Promotion-job!*

INSTRUKTIONS- foredragene

Hvem skal få forhandlerne til at sælge varen videre til forbrugeren på den rigtige måde, give dem salgsidéer og hjælpe dem med idéernes udformning? Sende meddelelser til forhandlerne om nye varer, nye salgsmuligheder, begejstre forhandlerne for varen? — *At hjælpe forhandlerne med at sælge — det er også et Sales Promotion-job!*

Hvem skal sørge for, at den reklame, som fabrikanten iværksætter, følges op og udnyttes af forhandlerne? Hvem skal få ham til at bruge alle de brochurer, plakater o.s.v., som fabrikanten pumper ud til ham — og få ham til at bruge dem rigtigt? Overbevise ham om, at reklamen er lavet også for hans skyld, få ham til at arbejde med i fabrikantens store og dyre reklamekampagne? — *At få forhandleren til at udnytte fabrikantens reklame, dét er Sales Promotion!*

Hvem skal opsummere de erfaringer, der høstes af den enkelte repræsentant og forhandler? Hvem skal videregive disse oplysninger gennem interne salgsmøder, foredrag for forhandlere eller i artikler i et firmablad? — *At samle erfaringer og give dem videre, — også dét er Sales Promotion!*

Der er mere endnu! Hvem skal skaffe oplysningerne, der kan danne grundlag for en varetilpasning? Hvem skal udarbejde salgshåndbøger? Hvem skal arrangere salgskonkurrencer? Hvem skal give indberetninger om konkurrenternes aktivitet? Hvem skal i det hele taget gøre alt det, som repræsentanterne ikke kan gøre, fordi de skal koncentrere sig om at sælge? Som en reklameafdeling ikke kan gøre, fordi den skal koncentrere sig om at lave „rigtig“ reklame overfor forbrugerne? Som salgsledelsen ikke kan tage sig af, fordi den kun kan passe på de store linier i hele møllet?

„Sales Promotion er altså åbenbart noget, som ingen skal gøre, men som alligevel i de fleste tilfælde bliver gjort, så det hele holdes i gang, så alle kræfter samarbejder for salget.“

— Den definition er nu ikke et så alvorligt problem værdig. Er Sales Promotion så „indirekte salgssarbejde“? Kan vi kalde det „salgshjælp“? eller „salgskoordination“?

Hvad skal vi i fortvivlelse finde på at definere Sales Promotion ved på godt og klart Dansk? Man véd, hvad det omfatter, men kan man sige, hvad det er? — Har De en god idé?

Instruktionsforedragene tegner sandelig til at blive en succes. Det indledende foredrag blev det under alle omstændigheder.

Starten markeredes først og fremmest af direktør N. B. Sommerfeldt, som udtrykte tilfredshed med, at arrangementet var kommet i stand, og at så mange havde tilsluttet sig. Det tydede på en levende interesse for selskabet og dets virksomhed og viste en vilje hos vore medarbejdere til dygtiggørelse, hvor denne bød sig. Direktør Sommerfeldt udtalte håbet om, at instruktionsforedragene — efterhånden som man fandt frem til den mest ideelle form — måtte blive et betydningsfuldt led i den varierende oplysningsjeneste, selskabet opretholder til brug for medarbejderne. Den nu påbegyndte instruktionsrække ville ikke blive stående som et isoleret fænomen, men blive en fast institution, såvidt der til enhver tid måtte være behov herfor.

Ing. Voss tog herefter veloplagt ordet og gav indenfor dem stipulerede tid deltagerne et afrundet billede af glødelampens udvikling, både teknisk og kommercielt.

At foredraget, der var fornøjeligt og dygtigt holdt, havde succes på trods af, at tiden kun tillod taleren at opholde sig ved altfor få detaljer, ses tydeligt af arrangementet af diskussionsmøder om glødelamper, som ing. Voss har måttet træffe for særlig interesserede efter foredraget.

Forunderligt nok blev der ikke stillet mange spørgsmål. Med en reverbens for foredragsholderen vil vi mene, at det — selv efter foredraget — snarere end alvidenhed blandt tilhørerne skyldtes tilbageholdenhed. Men man behøver jo heller ikke stille spørgsmålene mundtligt. Der står stadig 2 kasser i kantinerne på fabriken og i Industrigården og venter på forskellige forespørgsler til foredragsholderne. Gid de må blive benyttet flittigt ved de kommende foredrag.

Hvorom alting er. PAP og PPF er glade for den modtagelse, ideen med instruktionsforedragene har fået hos direktionen og medarbejderne, og medarbejderne i særdeleshed, som stiller sig til vor disposition. Lad os kvittere for denne velvilje ved så mange som muligt at møde op til instruktionsforedragene.

Ansvarshavende redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: B. Jønsson, Rud Jøppesen.
Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Hansen.